

Krig mod os, at vi ikke have gjort andet for at hindre denne Landgang. Det er sikkert og vist. Saa er Spørgsmaalet: Havde det ikke været bedre, om vi havde stillet os saaledes, at vi kunde undgaa en saadan Erklæring fra Tyskland, og hvad deraf følger, og det kunne vi, naar vi bruge de Kræfter, vi have. Der er dog ingen fornøftig Mand, der vil benægte, at vi kunne rejse en Hær derovre paa 50,000 Mand, og de ville kunne forhindre, at de 100,000 gaa Syd paa. Thi at gaa Syd paa med 50,000 Mand i Ryggen vil være umuligt. Maaske vil Landgangen allerede blive umulig af den Grund. Der vil derved opnaas, at Tyskland ikke vil kunne sige, at vi have stillet os saaledes, at der var Krigsgrund til Stede. Det vilde være en forsvarlig Optræden, og det er ikke mere, end vi kunne. Vi kunne selvfølgelig ikke gennemføre Krig med en Stormagt. Vi kunne ikke staa os; hvis en Stormagt virkelig vilde overvælde vort lille Land, kan den gøre det. Det er klart nok, at det vilde være Vanvid af os, om vi vilde søge at indrette os paa, at vi kunde føre Krig med Udsigt til at staa os overfor en Stormagt. Det have vi aldrig tilsigtet, men de Pligter, som vore Naboer med Grund kunne kræve opfyldte, dem ville vi opfylde, for vor Selvstændighed er os dyrebar.

Der er talt en hel Del om Samarbejde ved Valgene, om Alliancer. Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) har jo været særlig stærkt ude i den Henseende. Jeg har set en Artikkel af ham, hvori han endogsaa fordeler Valgkredsene. Jeg tror aldrig nogen Sinde, jeg har set en saa elskværdig naiv Artikkel, jeg tror aldrig, jeg har set en Mand med politisk Navn nogen Sinde opstille en saadan Fordeling af Valgkredse, som det ærede Medlem her har indladt sig paa. Det ærede Medlem talte i sin første Tale om det Samarbejde, der skulde finde Sted ved Valgene mellem Højre og Venstre-reformpartiet. Jeg havde ikke tænkt mig, at en saadan Paastand skulde komme frem her for Alvor, spøgende vel, men for Alvor ikke, thi der er saa mange Uoverensstemmelser mellem Højre og Venstre-reformpartiet, at det vilde være et sørgeligt Samarbejde for de to Partier at gaa til Valg sammen paa. Det vilde skade begge Partier i høj Grad. Det vilde skade Venstre-reformpartiet, der derved vilde faa et politisk Skær over sig, som det ganske umuligt kunde være tjent med at komme ud til Vælgerne med. Men det vilde ogsaa skade Højre at komme ud til Væl-

gerne med en Valgalliance med Venstre-reformpartiet. Jeg kunde derfor ikke ønske en saadan Valgalliance, Højre ønsker den sikkert heller ikke. Det sidste, jeg har set i den Retning, er, at det jyske Højre klart og tydeligt har taget Afstand derfra. Højre er et Parti, der paa mange Punkter staaer helt vidt forskelligt fra, ja modsat Venstrepartiet. Det er en ærlig Sag. Jeg kræver ikke, at Højre skal have samme Mening som vi, og Højre kræver heller ikke, at vi skulle have samme Mening som de. Men modsatte Anskuelser kunne ogsaa arbejde sammen, de kunne forhandle, de kunne paa visse Punkter mødes og træffe Overenskomst, og der kan komme Resultater ud deraf. Vi have jo lige siden 1849 haft en Række af saadanne Resultater af Overenskomster. Endnu i sidste Vinter havde vi det paa mange Love, og det paa gode Love.

Det samme er Tilfældet med Socialdemokratiet. Dette Parti har jo ogsaa sin politiske Stilling at indtage paa mange Punkter, ganske modsat Højres, paa mange Punkter maaske endnu mere modsat Venstre-reformpartiets og Regeringens. Jeg ser ikke ilde til Socialdemokraterne, fordi de ere Modstandere af Regeringen. At de her udtale sig imod vore Forslag og Meninger, er en ærlig Sag, og som Rigsdagsmænd komme vi meget godt ud af det sammen endda. Vi kunne ogsaa arbejde sammen, vi kunne paa mange Punkter faa Berøring sammen og ogsaa træffe Overenskomst, saaledes at Love i Fællesskab føres igennem — Love, som vi ganske vist undertiden bagefter skændes om, hvem der har Æren for, men som ere førte igennem til Gavn for Folket. Stillingen er for saa vidt slet ikke forskellig mellem Højre og Regeringspartiet og mellem Socialdemokratiet og Regeringspartiet. Men jeg tror ikke, at der bliver nogen Valgalliance med de to Partier. Vilde jeg sige, at jeg troede paa en Alliance med det Parti med de mange Navne, saa sagde jeg ikke sandt. Noget saadant tror jeg ikke paa. Dette Parti vilde sikkert frabede sig en saadan Valgalliance, det er ganske klart. En af deres Ordførere har for nylig sagt, at deres nærmeste Formaal var at svække Regeringen, saaledes at den blev nødt til at gaa til Højre eller ogsaa falde, og naar det er deres nærmeste Formaal, deres egentlige Program — bortset fra alle de mange andre Programmer — vil en Valgalliance være ganske ødelæggende for dette Parti; det kan man let se.